

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **N. D. H.**, nar., státní příslušnost Vietnam, bytem v ČR, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem AK Hladík & Tauber, se sídlem nám. 28.října 9, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.8.2013, č. j. CPR-1405-2/ČJ-2013-930310-V238,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21.8.2013, č.j. CPR-1405-2/ČJ-2013-930310-V238 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení 12.342 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Vratislava Taubera, advokáta se sídlem nám.28.října 9, 602 00 Brno do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 30.8.2013 doručenou soudu dne 3.9.2013 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ze dne 21.8.2013, č. j. CPR-1405-2/ČJ-2013-930310-V238 (dále jen rozhodnutí žalované), kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 12.11.2012,

č.j. KRPB-26972/ČJ-2011-060022-SV (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce jednoho roku. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla podle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí. Pro případ, že by rozhodnutí o správním vyhoštění bylo ve lhůtě stanovené k vycestování nevykonatelné z důvodů podle ust. § 119, § 119a, § 179 nebo § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nebo z důvodu dle ust. § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v platném znění, byla doba k vycestování z území České republiky stanovena do 30 dnů ode dne odpadnutí těchto důvodů. Dále správní orgán prvního stupně rozhodl, že se na pana N. D. H. nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců.

Žalobce v žalobě a předtím opakovaně ve správním řízení namítal, že závazné stanovisko vydané Ministerstvem vnitra ev. č. ZS16205 ze dne 10.5.2011 (dále jen stanovisko) je neaktuální jak ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydanému v listopadu 2012, tak i ve vztahu k rozhodnutí žalované vydanému v srpnu roku 2013. Správní orgány odmítaly zajistit nové aktuální závazné stanovisko, což je v přímém rozporu s právem na spravedlivý proces, když skutkový stav nebyl náležitě zjištěn a je v přímém rozporu s principy dobré správy. Zákon nestanoví, že by v jednotlivém správním řízení mohlo být vydáno výlučně pouze jedno závazné stanovisko a žalobce navíc v obou odvoláních rozporoval i věcnou nesprávnost závazného stanoviska, protože přiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života se má zkoumat nejen z pohledu samotného žalobce, ale i dalších účastníků řízení. Přinejmenším byl správní orgán povinen v režimu ust. § 149 odst. 4 správního řádu vyžádat změnu či potvrzení stávajícího závazného stanoviska, což neučinil. Jde tedy o podstatnou vadu řízení, pro kterou je nutné napadené rozhodnutí zrušit. Dále žalobce namítá, že správní orgány v průběhu správního řízení svévolně mění předmět řízení, neboť oznámení o zahájení správního řízení ze dne 13.3.2011 vysloveně uvádí, že „vzniklo důvodné podezření, že jste pobýval dne 12.3.2011 na území ČR bez víza nebo oprávnění k pobytu, ač jste k tomu nebyl oprávněn“. Správním orgánům je ale známo, že dne 12.3.2011 žalobce pobýval na území ČR oprávněně, neboť toho dne byl propuštěn ze zadržení v jeho trestní věci vedené u Policie ČR a s touto skutečností byl odbor cizinecké policie seznámen. Předmětem správního řízení je tedy pouze a výlučně den 12.3.2011, ač tento den byl pobyt žalobce na území ČR oprávněný. Přesto správní orgány nezachovaly procesní náležitosti svého postupu, když zcela změnily předmět správního řízení a o původním předmětu řízení dosud meritorně nerozhodly a rozhodovaly o novém předmětu řízení, aniž ohledně nového předmětu řízení zahájily správní řízení. V rozhodnutí žalované je totiž žalobce uznán protiprávním jednáním, že pobýval na území ČR od 18.12.2008 do 10.3.2011 bez platného víza, ač k tomu nebyl oprávněn. Je tedy zřejmé, že řízení zahájené dne 13.3.2011 o správním vyhoštění pro den 12.3.2011 mělo být zastaveno a následně pak mohlo být zahájeno řízení pro neoprávněný pobyt v období od 18.12.2008 do 10.3.2011. Takovéto oznámení o zahájení řízení žalobci nikdy nebylo doručeno, ani vyhotoveno, čímž došlo k porušení ust. § 46 správního řádu a žalobce byl krácen v právu vyjadřovat se ve své věci

a nebyla zachována totožnost skutku. Žalobce navrhl rozhodnutí žalované zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že správní orgán dne 13.3.2011 zahájil správní řízení o správním vyhoštění žalobce, neboť byl kontrolován správním orgánem I. stupně a vzniklo podezření, že pobýval minimálně dne 12.3.2011 na území ČR bez víza. Pak bylo zjištěno, že byl dne 10.3.2011 omezen na osobní svobodě policejním orgánem a správní orgán dospěl k závěru, že dne 12.3.2011 pobýval na území právě z důvodu zadržení oprávněně. Správní orgán prvního stupně nepochybil, když v oznámení o zahájení řízení konstatoval podezření pobytu bez platného víza minimálně dne 12.3.2011, když sám nemůže předjímat závěry, ke kterým dospěje dalším šetřením v rámci správního řízení. V předmětné věci je podstatné protiprávní jednání žalobce, které bylo shledáno v jeho pobytu na území bez platného víza. Jeho protiprávní jednání bylo popsáno v protokolu o vyjádření účastníka řízení a muselo mu být známo, co je mu vytýkáno. Dá se konstatovat, že pochybení správního orgánu prvního stupně bylo zhojeno řádným popsáním protiprávního jednání žalobce v protokolu o vyjádření ze dne 13.3.2011. K námitce neaktuálnosti závazného stanoviska se dovolává sdělení Ministerstva vnitra z 27.6.2011 o nemožnosti vydat nové stanovisko. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Pokud se týká námítka žalobce ve vztahu k věcné nesprávnosti a neaktuálnosti závazného stanoviska ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu I. stupně o správním vyhoštění žalobce ze dne 12.11.2012 a k rozhodnutí žalované ze dne 21.8.2013, soud po posouzení dospěl k závěru, že námitka je důvodná. Ač žalobce vznesl námitku věcné nesprávnosti závazného stanoviska již v prvním správním řízení a to v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21.9.2011, které bylo rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.7.2012 zrušeno a následně byla odvoláním opět napadena věcná nesprávnost a neaktuálnost závazného stanoviska ve vztahu k novému rozhodnutí správního orgánu I. stupně o správním vyhoštění ze dne 12.11.2012, přesto si žalovaná v odvolacím řízení nevyžádala změnu nebo potvrzení závazného stanoviska, což soud posuzuje vzhledem ke značnému časovému odstupu a k novým okolnostem, které nastaly ve věci po 10.5.2011 za podstatné porušení ustanovení o správním spočívající v nedostatečně zjištěném stavu věci.

Pokud se týká námítka žalobce ve vztahu k předmětu správního řízení, i tuto námitku soud shledal důvodnou. Jak vyplývá ze správního spisu, Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 13.3.2011 bylo vydáno na základě důvodného podezření, že cizinec minimálně dne 12.3.2011 pobýval na území ČR bez víza nebo oprávnění k pobytu, ač k tomuto nebyl oprávněn. Po provedeném řízení pak správní orgán I. stupně vydal dne 21.9.2011 rozhodnutí o správním vyhoštění, v němž v odůvodnění rozhodnutí vymezil stejným způsobem neoprávněný pobyt účastníka řízení na území ČR. V jiném správním řízení o spáchání přestupku podle § 156 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců v rozhodnutí o přestupku ze dne 21.7.2011 byl vymezen neoprávněný pobyt cizince na území ČR v době od 18.12.2008 do 12.3.2011. Z tohoto rozhodnutí správní orgán do odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 21.9.2011 převzal rozsah nelegálního pobytu v období od 18.12.2008 do 12.3.2011. V odvolání proti tomuto rozhodnutí již žalobce namítl, že skutek není popsán nezaměnitelným způsobem, když v rozhodnutí správní orgán uvádí pobyt „nejméně dne 12.3.2011“, navíc tento skutek zpochybňuje tím, že byl dne 12.3.2011 v policejní cele, o čemž správní orgán musel být informován a fakticky byl omezen na osobní svobodě po dobu 72 hodin, tj. od 10.3.2011 do 13.3.2011. Na základě tohoto odvolání mimo jiné nejen pro tyto důvody došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně o správním vyhoštění

ze dne 21.9.2011 a uvedená námitka byla odvolacím orgánem správnímu orgánu I. stupně vytknuta a byl zavázán k posouzení, zda se účastník řízení zdržoval na území ČR v době od 18.12.2008 do 12.3.2011 neoprávněně či nikoliv. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.11.2012 se správní orgán vypořádal s dobou neoprávněného pobytu žalobce na území ČR tak, že vzal za prokázané a spisovým materiálem doložené, že žalobce pobýval na území ČR bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu v době od 18.12.2008 do 10.3.2011. Bylo-li správní řízení zahájeno dne 13.3.2011 z důvodu, že cizinec (žalobce) pobýval minimálně dne 12.3.2011 na území ČR bez víza nebo oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn, pak se správní orgány až dosud v tomto správním řízení nevypořádaly s předmětem řízení, tj. (dobou neoprávněného pobytu cizince), neboť o skutku vázaném ke dni 12.3.2011 nebylo ve správním řízení žádným způsobem rozhodnuto a v rozhodnutích ze dne 12.11.2012 a 21.8.2013 je doba neoprávněného pobytu cizince vymezena odlišně. Soud toto pochybení obou správní orgánů posuzuje jako podstatné porušení ustanovení o řízení, které bylo zahájeno dne 13.3.2011 oznámením pro neoprávněný pobyt na území ČR nejméně dne 12.3.2011, ale a v současné době je žalobci kladen za vinu jeho neoprávněný pobyt na území ČR v době od 18.12.2008 do 10.3.2011, ač o tom nebylo správní řízení zahájeno.

Na základě posouzených žalobních námitek soud napadené rozhodnutí žalované zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a zavazuje ji právním názorem v souladu s ustanovením správního řádu napravit pochybení ve vztahu k důvodu správního vyhoštění žalobce a vyžádat si závazné stanovisko s ohledem na všechny skutkové okolnosti, které vyšly najevo ve věci od 10.5.2011 do současné doby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Na nákladech řízení zástupce žalobce účtoval za 3 úkony právní služby a 3x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Na náhradě nákladů řízení zástupci žalobce náleží za 3 úkony právní služby, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b), písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) a za účast u jednání podle § 11 odst. 1 písm. e) podle vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění vždy 3.100 Kč za 1 úkon právní služby, tj. celkem 9.300 Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč, tj. celkem 900 Kč. Celkovou částku 10.200 Kč soud navýšil o 21 % DPH na 12.342 Kč. Náklady řízení žalobce ve výši 12.342 Kč je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová